

I disse 28 Kroner er — det vil jeg gøre opmærksom paa — ogsaa regnet med, at Lærere og Lærerinder ved Statsskolerne, som ikke er Adjunker, men som kaldes „de øvrige Lærere og Lærerinder“, lønnes med en betydelig højere Løn end i alt Fald Lærerinder her ved disse Skoler; der nu muligvis gaar over til at være offentlige. Det er noget, som slet ikke kan fastholdes, at f. Eks. en Lærerinde ved en offentlig Skole her i København skal begynde med 1,600 Kr., stigende til 2,800 Kr., medens en Lærerinde ved Statsskolerne i Provinsen for samme Arbejde faar 2,100 Kr., stigende til 3 300 Kr. Der gøres gældende, ser jeg, i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Grunden bl. a. er den, at Kommunalbestyrelsen nødig vil gaa med til paa det nuværende Tidspunkt at forhøje Lønnen for deres Lærere og Lærerinder op i Lighed med den Løn, som skal gives i Henhold til Loven af 1916 til de „øvrige“ Lærere og Lærerinder. Men det kan i Længden ikke fastholdes, og det er kun en lille Trøst, som gives i Bemærkningerne, at her i København vil det være lettere for Lærerne at faa Privattimer, end det vil være i Provinsen. For det første er dertil at sige, at det er dyrere at leve i København end i Provinsen, og for det andet synes jeg, at det ikke er rigtigt at give Lærere Anvisning paa private Timer. I samme Øjeblik, man siger, at 24 ugentlige Timer og her i København 27 Timer maa være det normale ved Stats-skolerne, kan man ikke give Lærerne Anvisning paa at give Privattimer. Efter min Mening og efter min Erfaring er 27 ugentlige Timer for en virkelig samvittighedsfuld Lærer eller Lærerinde, der har en hel Del Hjemmearbejde med Rettelse af Stile og Forberedelse, mere end tilstrækkeligt, naar vedkommende skal holde sig frisk for at kunne udføre en af de vigtigste Opgaver, der er givet et Menneske. Hvis der bliver Tid til mere Arbejde, bør det i alt Fald være Arbejde af anden Art, som kan gøre vedkommende frisk til det egentlige Hovedarbejde. Vi kender alle sammen disse udslidte Lærere, der begyndte som unge Mennesker med lyse Forventninger til Livet, men som allerede i deres bedste Alder er blevet udslidte og træde, og dog alligevel stadig skal være med til at danne vore Børn. Der bør ikke fra Ministeriets saa lidt som fra Rigsdagens Side gives vore Lærere Anvisning paa yderligere Timer; de maa have en Løn, som er anstændig, og saa ogsaa udføre det Arbejde, som svarer dertil —

ordentlig Løn for ordentligt Arbejde. Hvis de skal give private Timer, saa kommer de ind i et Konkurrenceforhold, saa bliver det let saaledes, at de kommer til at sætte deres bedste Kraft ind paa disse private Timer, hvor den frie Konkurrence gælder, og giver kun Spildevandet til Børnene, som de skal undervise paa Embeds Vegne.

Dette Lovforslag vil i Henhold til Bilag 8 øge Statens Udgifter med 364,735 Kr., men naar Staten alene skal opretholde de private Skoler, bliver Udgiften meget større. Dog mener jeg, at det pekuniære ikke her vil komme til at spille den afgørende Rolle, naar vi kan faa en fornuftig Ordning paa disse saa vigtige Forhold, der er saa uholdbare, at de vilde være ramlet sammen for længe siden, hvis der ikke havde været et stadigt Haab hos Skolens Arbejdere om, at en Gang maatte det vel blive anderledes. Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige vor fulde Støtte i Arbejdet paa at skabe Forhold, som er forsvarlige overfor Befolkningen, samtidig med, at de er fuldt ud økonomisk betryggende for Skolernes Lærerkorps.

Borghøj: Paa Socialdemokratiets Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling og hurtig Fremme. Det er, som ogsaa den ærede foregaaende Taler (Moltesen) nævnede, et Kompromis mellem forskellige Opfattelser, og derfor ogsaa en Overenskomst, som vi fra vor Side ikke fuldt ud er tilfredse med. Der er Punkter, som vi kunde have ønsket anderledes formet. Den ærede Ordfører for Venstre (Moltesen) nævnede selv et, og det hører for øvrigt til de Punkter, hvor jeg ingenlunde er uenig med det ærede Medlem i hans Udvikling, nemlig Spørgsmaalet om Skoleafgiften. De Grunde, som det ærede Medlem fremførte, er Grunde, som er fremførte netop fra den Side, hvortil jeg hører, og fra de Repræsentanter, som det Parti, hvortil jeg hører, havde sat ind i vedkommende Kommission. Deres principielle Standpunkt var det, at denne Skole skulde være gratis, skulde være vederlagsfri i Overensstemmelse med Socialdemokratiets Program. Dette saa vi altsaa helst; men vore Repræsentanter er gaaet ind paa denne Ordning. Det hele er jo kun noget midlertidigt. Den endelige, store Reform paa det højere Skolevæsens Omraade og paa Folkeskolens Omraade har vi jo endnu til gode. Vore Repræsentanter er altsaa gaaet med til denne Ordning som dog nogenlunde til-